

8. Božo wosche schittlich Bohow, o ty swjata Trojiza, swjet je podnosch twojich nohow, bydž mi sa pomocnika, dyž me satan pschemoz ze, moju klabosz schpotuje, dyž ze mi rad schon troscht franycž a me do zwnbela czanycž.

9. Won mi lecze šyncije kpadu, pomhaj mi je rostorhacž, ja mam snim tu stajnje swadu, nawucz schak me wojowacž, so ja stwojej pomozu jeho delje pobiju, daj, so, dyž do bitwy czanu, moji nepscheczeljo panu.

10. Ja kaž male djecjo khodju na klabynej nohomaj ja po twojej nadži lodju, ty mi twoju ruku daj, wodž me jako djecjatko, so czert neby kwalik šo, so je smozu pschemoz teho, kiž ma Boha wosche scheho.

11. Ty šy stajnje moja pomoz, moj rod, moja nadžija, žyl mi czjeko sduchu wumoz, Božo, moja khowanka, kwataj, so by pschi mni stat, schkodne ktoki roklamak, tak so satan pane delje swulkej hanibu ktej heli.

12. Ja zu tebe wjecznje kwalicž, so šy škoržbu žakofnu smojej wutrobny žyl swalicž, stwojej Božej pomozu; ja zu tu wtem hubenstwi, a tam wjecznej sbožnoszi tebe, Kneže, posbjehowacž, a šo tebi podžakowacž.

229.

Wie lange willst du, hlödes Herz.
 Hof: O Jesu, moja dobrotu ic.

Kak dotho zesch, o wutroba!
 bez wjestej wjery wostacž? ty nemožesch bez bjedjenja tej wjery krobtoš dostacž: da bjedž šo, modl šo, hacž jo ty, so Bože lube djecjo šy, we šylnej wjeri šhonisch.

2. Haj, ja to schkodne žahadto tnyh rjehow derje snaju; ja snaju moje hubenstwo, ja šo schiech rjehow kaju, ja šo sa šhubeneho mam, kiba so ty, moj Božo, šam mi šhelstej klamy pomhasch.

3. Ja šwjeru na šo kedžbuj, so bych we swjetli khodžit; ja šo njett teho nastroju, schtož hewak nešym rodžit; a tola schczowka šwjedomnje: Dyž Krysta krej cje nesmuje, schto płaczi hegen prawdosž?

4. Da smuj me, Jesu! bydž moj troscht! Bydž moje wofschewenje! Bydž manna snebež! bydž moj koscht! bydž moje našncjenje! tak sduchuju ja husto dosž, da schak tej wjery wešelosž psched mojej duschu czjeka.

5. Dyž runje škoblej wutrobu šo drudny Bohu wotam, a šo pschedewschej šyšnosžiu we Krysta ranach šhowam: Da tola schitka nadžija a dowjerenje do Krysta šo šjenem dobom šhubi.

6. Ach! schtož šy hjejom šapoczak, to, Kneže, dokon we